

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007497 20 Кж 4
Бања Лука, 30.01.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и К.Н., због кривичних дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и упознавање дјецe с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог С.В., адвоката Н.С. из Б. и оптуженог К.Н., адвоката Д.Т. из Л., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 5 од 20.01.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.01.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.В. и К.Н., изјављене против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 5 од 20.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 5 од 20.01.2020. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених С.В. и К.Н., који се потврђеном оптужницом Окружног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0024063 19 од 17.9.2019. године, терете због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом упознавање дјецe с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог С.В., адвокат Н.С. из Б. и оптуженог К.Н., адвокат Д.Т. из Л.

Жалбе бранилаца оптужених су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине и оптужени пусте на слободу. Идентичним садржајем аргумената из жалби, оспорава се постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете, као и

постојање притвора из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен побијаним рјешењем.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора, потврђују докази приложени уз оптужницу, који су оцијењени и образложени у побијаном рјешењу, а то су искази малољетне оштећене С.А., искази свједока Ц.А., В.С., С.Ђ., Б.Ј. и В.С.-Л., те материјални докази, чији садржај је образложен на страни 3. побијаног рјешења.

Надаље, жалбеним приговорима бранилаца оптужених не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

За наведени притворски разлог, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, које у цијелости прихвата и овај суд и то кроз оцјену тежине дјела, са аспекта запријеђене казне затвора за кривично дјело обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, те других околности, које се односе на начин извршења дјела, упорност у извршењу, обзиром на бројност радњи за дјела у стицају, за које се оптужени терете потврђеном оптужницом. Све те околности, детаљно образложене у побијаном рјешењу, и по оцјени овог суда, у својој укупности, и у времену релевантном за продужење притвора, указују на нужност даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Осим тога, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалби се не указује на неке нове чињенице и околности, које су се измијениле у времену релевантном у фази контроле оправданости притвора и којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Обзиром да се, према наводима из жалбе бранилаца оптужених, повреда права из члана 5. став 1. тачка ц) Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за недостатке чињеничне основе побијаног рјешења, са аспекта ваљаности образложења посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право на слободу и сигурност овог оптуженог.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС,
одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић